

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

37

32 KLEUR-BLADZIJDEN

In dit nummer lees je twee volledige tekenverhalen:

DE HELD VAN DE 500 MIJLEN

DOOR J. GRATON

en KLAXON

DOOR R. MACHEROT

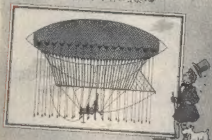
DE KUIFJE'S BON

Laat er geen enkele voorbij gaan!

Met de KUIFJE'S BONS kan je kosteloos een sensationele encyclopedie over de verschillende vervoermiddelen samenstellen: de Marine, de Luchtschepen, de Vliegtuigen, de Auto's, enz...

Deze prachtige chromo's zijn verkrijgbaar per reeksen van zes in ruil van **100 Kuifje's punten.**
Beschikbaar: DE MARINE: tien reeksen.
DE LUCHTSCHEPEN: zes reeksen.
DE VLIEGTUIGEN (oorsprong): tien reeksen.
DE VLIEGTUIGEN (oorlog): tien reeksen.

Wens je de volledige lijst met al de geschenken van de **KUIFJE'S BONS**, vraag dan de catalogus met de geschenkenlijst aan de **KUIFJE'S BON, 24, Lombardstraat, BRUSSEL.**

Je bons stuur je naar hetzelfde adres.

GESCHENK: VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

Onbaatzuchtigheid

IEMAND een plezier doen, zonder dat deze er om vraagt, alléén maar om hem plezier te doen, dat noemt men onbaatzuchtigheid. Een karweitje opknappen voor iemand anders, gratis een dienst bewijzen, alleen maar om een vriend, kennis of zelfs een onbekende te helpen, dat is de beste manier om je egoïsme te bestrijden.

Je verdient gelukkig te zijn, in de mate dat je de anderen rondom je gelukkiger zult gemaakt hebben.

Indien je niets te geven hebt, kun je nog altijd je inspanning, je werk en je optimisme wegschenken, en dat is bijna altijd het meest geapprecieerd geschenk.

Helden en heiligen hebben nooit wat anders gedaan!

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

JEAN-PIERRE OVERSTEYNS, Parkstraat, 198, Leuven, *zoekt kontakt met jongens die zich interesseren voor radio en elektriciteit.*

CHRIS ROSE, Jules Decockstraat, 21, Gentbrugge, *zou graag willen korresponderen met Kuifjeslezers uit Zuid Afrika.*

B. DE MUYNCK, Dorp, 145, Ursel, *zou willen korresponderen met een jongen van twaalf jaar uit de Verenigde Staten.*

JOS DUBOIS en ROBERT HAUBEN, Parklaan, 1, Bilzen (Limburg), *zouden willen korresponderen met Kuifjeslezers van ongeveer twaalf jaar uit Canada.*

WINNY GORTWORST, Nannostraat, 26bis, Amsterdam (West), *zou willen korresponderen met een meisje van vijftien à zestien jaar uit om het even welk land (in het Nederlands). Winny houdt van zwemmen en verzamelt postzegels.*

DANIELLE ROEX, Pontonstraat, 1, Oostende, *wil korresponderen met meisjes uit alle landen en postzegels ruilen. Men mag haar schrijven in het Nederlands of in het Frans.*

VEERLE MERTENS, Driegaaienstraat, 55a, Sint-Niklaas-Waas, *wil in het Frans korresponderen met een meisje van 13 à 14 jaar uit Congo, België of Frankrijk. Veerle houdt van lezen en zwemmen.*

DUIZENDEN jongens en meisjes uit alle landen van de wereld zoeken korrespondentievrienden om in Esperanto van gedachten te wisselen. Waarom in Esperanto? Esperanto is de enige internationale taal en zeer gemakkelijk om leren.

Wie grijpt de uitgestoken handen uit:

ARGENTINIE: *S. Oscar Ortin, España, 524, Salta, met jongens uit alle landen over schilderkunst.*

JAPAN: *S. Hamamatu, Kogyokoko, Esperanto-Klubo, 617, Kitaterazima-tyo, Hamamatu, wil zichtkaarten ruilen.*

TSJECHOSLOVAKIJE: *Uzina Esperantista Klubo Pal Magneton in Kroměřiž, voor briefwisseling (jong en oud welkom).*

POLEN: *Lezers van het jeugdblad « Swiat Mlodych » zoeken korrespondentievrienden: Józef Habrowski (en vijf vrienden), ul. Niedzialkowskiego, 26, Zabrze. Krystyna Glazik (en 8 anderen), Panstw. Liceum, Ogólnokszta1cace, ul. Gimmazjalna, 1, Swiecie, woj. Bydgoskie. Krzysztof Pucholski (en vijf anderen) ul. Brzozozowa 8-8, Warsawa. Adam Pazeski, ul. Lucka 2-17, Warszawa. Stanislan Milénski, Szkolo Podsrawowa w. Turosli, pow. Kalno, woj. Bydfaszez.*

BULGARIJE: *Fratoj Georgi en Peter Valkov, Ivaljo, 68, Burgas, willen zichtkaarten ruilen.*

F. Anna Stefanova, Geknaba Gimnazio, te Ruse (Bulgarije), 20 leerlingen vragen om te korresponderen.

SPANJE: *Grupo de Esperanto « Dielo kaj Tero » Colegio Mercantil, P.J. Corominas, 17, te Sabadell, vraagt korrespondentievrienden.*

TER GELEGENHEID VAN DE ELFDE VERJAARDAG VAN « KUIFJE » WORDT ONS NUMMER DAT OP 25 SEPTEMBER VERSCHIJNT EEN

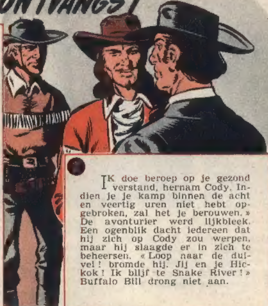
PRACHTIG SPECIAAL NUMMER!

Het GOUD van SNAKE RIVER

Buffalo Bil en Bill Hickok vragen Fred Harrisson de oevers van Snake City te verlaten, daar dit gebied aan de Indianen toebehoort...

EEN KOELE ONTVANGST

ENKELE ogenblikken later stonden Buffalo Bill en Hickok tegenover Fred Harrisson, die het bevel voerde over het kamp van Slim Butte. Fred was een hele kerel, een boom van een vent, met een wrede blik en vreemde gebaren. Hij ontving onze vrienden erg koel. « Wat wensen jullie van mij ? » vroeg hij hen zonder omwegen. « Wel, Harrisson, antwoordde Buffalo Bill onverstoorbaar, de regering ziet met een kwaad oog dat jij je hier aan de oever van de Snake River hebt geïnstalleerd. Je bevindt je op Indiaans gebied. Indien je er niet van onder trekt, breekt er weer oorlog uit. » — « En dan ? sneed Harrisson Buffalo Bill het woord af. De Sioux hebben reeds hun strijdbijl in een van onze wagens geplant. Laat ze maar komen ! We zullen ze goed onthalen. »

IK doe beroep op je gezond verstand, hernam Cody. Indien je je kamp binnen de acht en veertig uren niet hebt opgebroken, zal het je berouwen. » De avonturier werd lijkbleek. Een ogenblik dacht iedereen dat hij zich op Cody zou werpen, maar hij slaagde er in zich te beheersen. « Loop naar de duivel ! bromde hij. Jij en je Hickok ! Ik blijf te Snake River ! » Buffalo Bill drong niet aan.

HIJ deed teken aan zijn gezel hem te volgen, en zonder één woord begaven ze zich beiden naar de uitgang van het kamp. Na in volle galop een half dozijn mijlen te hebben gereden, kwamen onze vrienden aan een bergengte, waar ze hun kamp opsloegen. « Morgenvroeg, zei Cody tot Hickok, moet je je naar Fort Sunter begeven, en je zult aan kapitein Weber een detachement ruiters vragen om Harrisson tot betere gevoelens te brengen. Begrepen ? » Hickok knikte.

MAAR jij, baas, wat zul jij intussen uitrichten ? » vroeg hij. « Ik, antwoordde Buffalo Bill, ik breng een bezoek aan Red Cloud. Ik zal hem vragen wat geduld te oefenen. Het is gevaarlijk, ik weet het wel, de Sioux zijn hopeloos... Maar er blijft me niets anders over. Goede nacht ! » Een ogenblik later vielen de beide Amerikanen in een diepe slaap...

DIE morgen werden ze gewekt door geweerschoten in de verte. « Wat gebeurt er ? » stamelde Hickok terwijl hij rechtsprong. « Verdorie ! riep Cody. De Sioux vallen het kamp aan. Kom, we mogen geen minuut verliezen. Rijd naar Fort Sunter. Ik vind je terug te Twin Falls binnen drie dagen... » Vijf minuten later reden de twee vrienden in de twee tegenovergestelde richtingen. De zon had weer de einder bereikt, wanneer Buffalo Bill in de buurt kwam van het dorp waar Red Cloud, het grote opperhoofd van de Sioux, woonde.

CODY werd onmiddellijk omringd door krijgers die er alles behalve vredelievend uitzagen. Drie onder hen hadden zelfs hun boog gespannen. Zonder zich daardoor te laten beïnvloeden, hief Cody de arm op ten teken van vrede, en dan reikte hij zijn twee revolvers aan de dichtst naast hem staande Sioux. « Dat de vrede heerse over mijn rode broeders ! zei hij. Ik ben drager van een boodschap van de Grote Witte Vader van Washington voor de dappere Red Cloud ! » Achterdochtig, bleven de Indianen Buffalo Bill vijandig bekijken...

(Wordt voortgezet.)

DE SPOORPIRATEN

DOOR KMa...

Ernstige gebeurtenissen verstoren de...

DIEZELFDE AVOND...

VRAAG DE ECHO!

6 m 150 P
280 P

...tgevers : SCHAER EN LEIMPOTT

MEN IS ZONDER NIEUWS ...AN DE WOESTIJNEXPRES

EEN MECHANISCHE STORI... OF EEN AANVAL

EEN HULPTREIN VERTREKT HEDEN

Een hevige ongerustheid heerst sinds hedenmorgen in de kantoren van de nationale spoorwegmaatschappij, ten gevolge ...onverklaarba-

re vert... « Woes... Nada... denmor... Faribol... werd ... verwac...

De Echo

Bravo ! Knap gespeeld ! Een hulptrein vertrekt heden avond... Hahaha! Prachtig !...

DE VOLGENDE DAG

WAT IS ER GEWORD... ...AN DE HULPTREI...

Een onopgehelderd geheim

...EN TWEEDE HULPTREIN ...TE BIMBAM VERTREKKEN OM 18 U. 37

...erdwij... ...ebben ...on... ...heid ...al... ...en

Al deze verdwijnin... gen hebben een gro... ongerustheid ve... Talrijke fa... en vrien... reizi...

TWEE DAGEN LATER...

Maar dat is onmogelijk! OOK DE TWEEDE HULPTREIN IS VERDWENEN !...

De politie neemt de zaak in handen !!!

Ja, mijnheer de minister. Binnen twee uren zal ik de woestijn overvliegen... Ja, mijnheer de minister, het geheim zal heden avond opgehelderd worden of ik heet niet langer meer Knobbel !...

Uitstekend ! De wind drijft me naar de woestijn !

POLITIE

Helaas ! Wat onvermijdelijk moest gebeuren, gebeurt...

Lieve hemel!

Pffft...

POLITIE

PANG

PANG

Ik hoop bat be kommissalis ons welbla zal loslaten... Wij zitten hiel leebs viel bagen...

Het is maar 'n flauwe grap, he !

Hoor eens, cipier, laat je ons hier beschimmelen in deze cel ?...

BOM

BOM

De Echo

Weet ik niet ! Daar moet de kommissaris over beslissen. Maar daar zal enige tijd over heen gaan ! Kijk maar eens naar de krant !...

KOMMISSARIS KNOBBE... ZIJN BEURT VERDWENE...

Hij wou het geheim van de spooktreinen ophelderen

Toen de beroemde politieofficier met gefronste wenkbrauwen verklaarde : « Ik neem die zaak in handen » hoopte iedereen dat men er eindelijk ... fijne zou van ... Helaas, het ... deze d...

...ust op het eiland Notenschelp...

(Wordt voortgezet.)

SPEEL MET ONS MEE

KRUISWOORDRAADSEL

HORIZONTAAL

1. Meisjesnaam; 6. Beroemd Italiaans opera - componist; 11. Strijkinstrument met vier snaren. 12. Grove, wollen stof; 15. Wilde zwijnen; 16. Oud Testament (afk.); 17. Klokkenspel; 20. Rivier in Siberië; 21. Scheikundig symbool van neon; 22. Goudbloed, doodgoed mens; 23. Het aanroepen van God als getuige, dat men de volle waarheid zal zeggen; 25. Stap op !; 26. Beelden, die in de slaap voor de geest komen; 28. Telwoord; 30. Afgescheiden zitplaatsen in schouwburgen; 32. Centiliter (afk.); 33. Muziekstuk, samengesteld uit een aantal korte wijzen van dansen; 35. Zesde zangnoot; 36. Bergplaats; 37. Ars Nova (afk.); 38. Twee gelijke medeklinkers; 40. Moeder; 42. Stem van een zanger; 43. Viool in de volkstaal; 44. Zevende Zangnoot; 45. zesde zangnoot; 47. Geheel; 48. Chinese maat; 49. Met tegenzin; 51. Rijp worden; 54. Foei !; 55. Snaarinstrument met klavier; 58. Lichaamsdeel waartegen de violist zijn instrument houdt; 59. De hoogste mannestem; 62. Zomerlekkernij; 63. Spitwerktuig; 65. Struik; 66. Romanum Imperium (afk.); 67. Par exemple (afk.); 68. Muze van de muziek; 71. Scheikundig symbool van gallium; 72. Gesloten hoekbalkon; 75. Griekse letter; 76. Strak naar één punt kijken; 79. Romeins keizer; 80. Loopstok.

VERTIKAAL

1. Einde van de dag; 2. Vochtmaat; 3. Hoezee !; 4. Eerste zangnoot (afk.); 5. Boek waarin pianostukken zijn bijeengebracht; 6. Viool; 7. En volgende (afk.;); 8. Tweede zangnoot; 9. Saai mens; 10. Russische boerenhuizen. 12. Luie aap; 13. Grote trompet met zware klank. 14. Riviertje in Antwerpen; 18. Oude lengtemaat; 19. Tweede zangnoot; 22. Vijfde zangnoot; 24. Bromvlieg; 27. Blaasinstrument van terracotta, met weke fluitklank; 28. Op dit ogenblik; 29. Luitenant (afk.); 31. Javaans orkest; 33. Gespannen draad of muziekinstrument; 34. Badplaats in Frankrijk; 36. Vrij; 37. Slangvormig visje; 39. Wat op de trommel gespannen wordt; 41. Neef van Mohammed; 46. Voorloper van de piano; 50. Hektogram; 52. Merk van echtheid op maten en gewichten; 53. Voegwoord; 54. Klok, schel; 55. Op de fluit spelen; 56. Rivier in Frankrijk; 57. Toneelstuk met muziek en zang; 59. Onderdeel van een klavier; 60. Muziekinstrument met klavier; 61. Er lachend en bekoorlijk uitziende; 64. Uitroep van pijn; 66. Pianissimo; 69. Bijwoord van plaats; 70. Deel van een mast; 73. Kroon (afk.); 74. Eerstvolgende (afk.); 77. Eerste muzieknoot; 78. Tweede muzieknoot.

OPLOSSING VAN VORIGE WEEK

V	E	N	S	T	E	R	■	B	E	T	A	L	E	N
V	E	N	T	E	R				B	L	A	T	E	N
V	E	T	E	R						B	A	T	E	N
V	E	E	R								E	T	N	A
V	E	R					L					N	E	T
E	R					F	E	E					E	N
E					F	L	O	R	A					N
■				L	E	O	P	O	L	D				■
R					E	R	O	O	S					A
R	E					A	L	S					P	A
E	E	R					D					P	A	N
T	E	E	R								P	L	A	N
S	T	E	R	E						P	A	L	E	N
R	E	S	T	E	N				P	A	N	E	E	L
S	T	R	E	V	E	N	■	P	L	A	N	E	E	T

BEN JE BRUTAAL ?

BEN je onbeleefd, gedraag je je in gezelschap ongemanierd, moet je steeds tegenstribbelen, kortom ben je een echt brutaaltje ? Zo ja moet je dit afleren. Begin met eerlijk te antwoorden op deze test.

Ja Neen

1. — Je antwoordt met een gebrom wanneer men tot je spreekt ? ... ...
2. — Je hebt de gewoonte lelijke gezichten te zetten ? ... ...
3. — Je houdt je doof wanneer men je hulp inroept ? ... ...
4. — Je weigert je plaats af te staan voor oude mensen, je weigert hen te helpen ? ... ...
5. — Je haalt de schouders op wanneer men je een opmerking maakt ? ... ...
6. — Wanneer je op straat een kennis tegenkomt, bekijk je hem maar je groet niet ? ....
7. — Snijd je iemand herhaaldelijk het woord af ? ... ...
8. — Je schaterlacht wanneer iemand zich wat onhandig aanstelt ? ... ...
9. — Je bent brutaal wanneer je bekeven wordt ? ... ...
10. — Je bekijkt iemand die een zware last draagt, maar je denkt er niet aan hem te helpen, de deur voor hem te openen of eventueel het voorwerp op te rapen dat hij liet vallen ? ... ...

Totaal ... ...

DE POSTILJON GEEFT HET ANTWOORD OP DE TEST

CAROLUS

Geschiedenis zonder woorden.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

Het ontbijt van mijnheer !
Neen, geen eten ! Gooi het over boord !
Goed, mijnheer, maar het is jammer voor de BIG NUTS VICTORIA !
VICTORIA
Héhé, dat verandert de zaak !

37

Tijdns het onderhoud met de notaris van Pancho City verloor Dog Bull zijn goed humeur...

(Wordt voortgezet.)

DE HELD VAN DE 500 MIJLEN

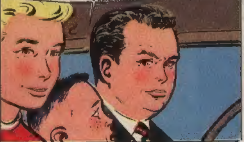
Een volledig tekenverhaal

door J. Graton

Jij hebt toch veel geluk! Wij krijgen nooit de gelegenheid om een autokoers te volgen...

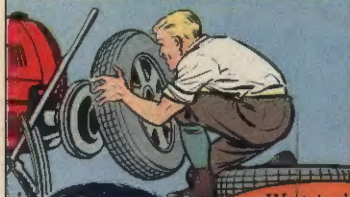

Het startsein wordt gegeven, maar bij de tweede ronde stopt er reeds een Italiaanse wagen aan zijn stand, heel dicht bij ons. De mechaniekers werpen zich op de wagen, openen de motorkap en bekijken de motor. Twee bougies van de Ferrari haperen. Ze moeten onmiddellijk vervangen worden.

En ook deze mensen halen voortdurend rekords neer. In 1933 slaagde een van hen er in een wiel te vervangen in 16 sekonden... In 1936, tijdens de Grote Prijs van Frankrijk, werden de vier wielen vervangen, de benzinetank gevuld, de olie vervangen in 83 sekonden!

Op een zekere meimorgen van het jaar 1914 wandelden twee mannen langs de renbaan van Indianapolis...

Weet je dat het publiek deze grote prijs « de gevaarlijkste » van de wereld noemt?

En die bestaat maar amper sedert drie jaar!

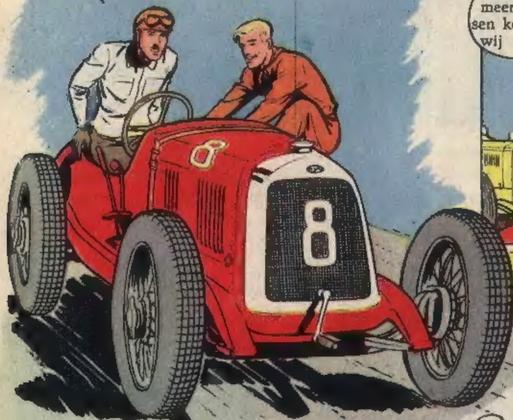
René Thomas heeft het jaar tevoren, in 1913, te Indianapolis gereden voor de Franse autoconstructeur Louis Delage.

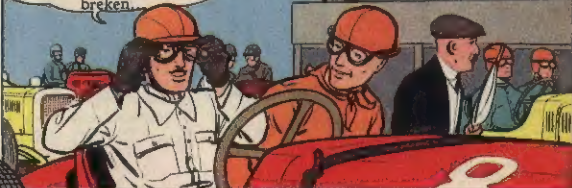
Het wordt een hevige strijd, Laly! Peugeot stuurde ons Jules Goux als tegenstrever, en die behaalde verleden jaar de eerste prijs. En ook Boilot...

Voor mijn part zal het de Palma zijn met wie we zullen moeten afrekenen. Deze Amerikaan is werkelijk een zeer taai renner!

De reglementen van de internationale automobielbaan voorzagen in die tijd, dat een renwagen twee personen moest vervoeren, de renner en zijn mechanicker.
Op de dag van de Grote Prijs bevond er zich een duizendkoppige menigte langs de renbaan.

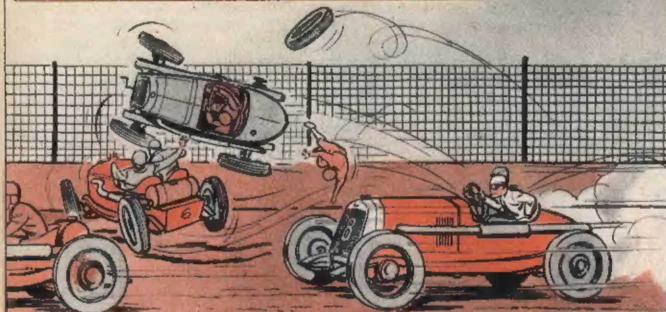
René Thomas en Laly namen plaats in hun renwagen.

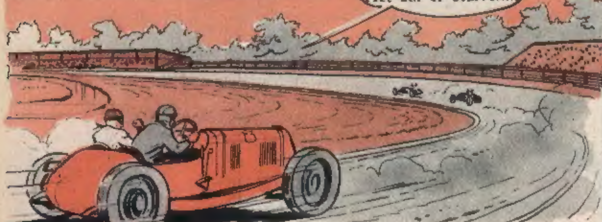

Bij het teken van de starter, rijden de wagens in volle vaart weg. Van de eerste kilometers af hebben de Peugeots van Goux en Boilot de leiding van de koers. Thomas rijdt achter hen...

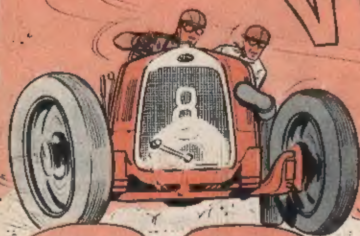

De strijd is hevig, en daar doet zich een eerste ongeval voor...

Wie is het?
Ik kan het niet zien. Er is te veel rook...

Er werden reeds 200 km afgelegd. Boilot en Goux zijn in het gezicht...
Daar zijn ze! Het zal er stuiven...

Thomas drukt op zijn gaspedaal... 140... 150... 160... 170...
Nog een kleine inspanning, Thomas!

Hij rijdt de twee Peugeots voorbij...

VRRRAAOWWW

Ziezo! Knap gereden!
Laat ze nu maar komen!

De vaart wordt weer normaal, maar plots...
BANG

Een van de achterbanden loopt plat.
Gelukkig zijn we niet ver van onze stand...
PLAK
PLAK
PLAK

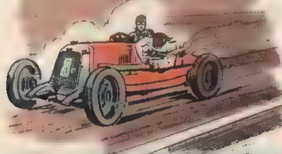

De wielen worden vervangen, er wordt getankt en dan is de wagen weer de baan op.
VROOO...
VROOOP

Thomas rijdt al wat hij rijden kan, zonder er zich rekenschap van te geven dat zijn gasbuis losraakt!...

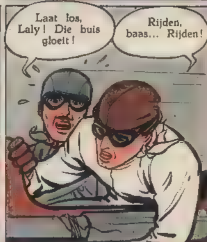

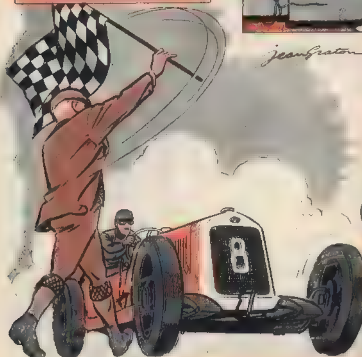

Einde

Volgende week : LA TOUR D'AUVERGNE

KUIFJE vertelt je...

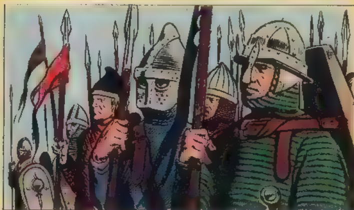
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

FREDERIK BARBAROSSA

SEDERT 962, d.w.z. sedert Otto de Grote, droeg één man drie kronen : de zilveren kroon van de koningen van Germanië, de ijzeren kroon van de koningen van Italië en de gouden kroon van de keizers van het Heilige Roomse Rijk der Duitse Natie. Onnodig hier nog aan toe te voegen dat wie de drie kronen droeg, zeer machtig was. Maar wie drie kronen draagt, komt onvermijdelijk op het idee een groot stuk van de wereld aan zijn gezag te onderwerpen...

III. — DE LOMBARDEN

IN Italië lagen de zaken een beetje anders en dat kwam omdat er in het Noorden rijke en machtige steden waren, zoals Venetië, Genua, Milaan, Florence. Zij hadden hun eigen militie en wensten onafhankelijk te zijn. Frederik Barbarossa besloot de steden te onderwerpen. Uit haat tegen deze politiek riepen zij zich tot « Welfen » uit en sloten een verbond, de « Lombardische liga » genoemd. De keizer versloeg de legers van dit verbond en verwoeste Milaan in 1162.

I. — DE HOHENSTAUFEN

DE Duitse adel koos in 1138 Koenraad III van Hohenstaufen-Waiblingen tot keizer van het heilige Duitse rijk. Koenraad III werd voor de Italianen Gibellino. Koenraad III had een rivaal, nl. Hendrik Welf of de Leeuw. De Italianen noemden hem Guelfo. Hier heb je dan de twee families die elkaar zouden bevechten : de Gibellini en de Guelfi. De Welfen van Beieren tegen de Hohenstaufen.

IV. — ALEXANDER III

ORLANDO BANDINELLI werd tot paus verkozen onder de naam Alexander III, als opvolger van Adriaan IV, de enige Engelse paus uit de geschiedenis. Daar hij wist dat Roodbaard ook de paus aan zijn gezag wilde onderwerpen, nam hij de leiding van de Lombardische liga op zich. De machtige Italiaanse steden sloten zich bij hem aan en op een « corroccio » met ossen bespannen, werden de banieren van de steden rond de pauselijke vlag geplant.

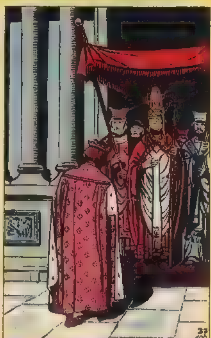

II. — HIJ HAD EEN RODE BAARD

IN 1152 stierf Koenraad III en werd hij opgevolgd door Frederik, die omwille van zijn rode baard door de Italianen Barbarossa of Roodbaard werd geheten. Hij was een grote figuur uit de Middeleeuwen. Jong, mooi, intelligent en dapper, droomde hij er van over Duitsland en Italië te heersen op de wijze van de Romeinse Cesars. Zijn hofhouding deelde die droom, vooral dan de kanselier Rainald van Dassel. De Duitse prinsen en in het bijzonder de Welfen van Beieren waren verplicht Frederik stipt te gehoorzamen.

V. — LEGNANO

IN 1176 had er een vreselijke slag plaats. Frederik Barbarossa verheugde er zich reeds op de Welpen-paus, die het had aangedurfd een nieuwe stad, Alessandria, te bouwen in de plaats van Milaan, te verslaan. Hij werd echter verraden door zijn vazal, de Welf Hendrik de Leeuw en liep te Legnano een verpletterende nederlaag op. Het jaar daarop ging hij naar Venetië om zich te vernederen voor Alexander III. Aan de ingang van de mooie kerk van Sint-Marcus, te Venetië, ligt er een rode steen. Het is daar dat Barbarossa knielde voor de paus en de vrede sloot.

SALAM KEERT TERUG

VERHAAL VAN JO POLLART GEILLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

HET spoor van de olifant was makkelijk te volgen, want in zijn blinde woede had het dier alles op zijn doortocht vernield. Boomstammen zo dik als het lijf van een man, waren met wortels en al uitgerukt! De doornstruiken lagen plat getrapt op de grond, en hier en daar had de olifant de aarde omgewoeld met zijn grote slagtanden.

Niets ter wereld is zo gevaarlijk als een woedende olifant. De duivel mag weten wanneer en waar die woede en de wraakplannen in zijn hersens ontstaan, maar het is een feit dat hij er weken, zelfs jaren kan op broeden, en op zekere dag barst de bom.

Twaalf jaar nadat hij uit een dressagecentrum voor olifanten was ontsnapt, zaaide Salam paniek onder de bevolking van Kembee. Salam was gevlucht om te ontsnappen aan de brutaliteit van een van de bewakers die een einde had gemaakt aan de vriendschappelijke betrekkingen die, tot op dat ogenblik, tussen mensen en dieren van het centrum bestonden. De brutale bewaker zelf, de oorzaak van de haat die Salam de mensen toedroeg, was reeds lang weggegaan, en alleen de veearts Langle en enkele inboorlingen herinnerden zich nog de vlucht van Salam.

Toen men een olifant iedere nacht vlak bij het dressagecentrum hoorde trompetten, vermoedde men nog niet dat op dit ogenblik de wraak van Salam begon. Er is niets, dat de olifanten die in gevangenschap verblijven zo zeer opwindt, dan de stem die hen over de vrijheid spreekt. Na vier of vijf keren, zijn ze zó opgewonden, dat zij hun ketting breken en de palen, die nochtans diep in de grond geplant zijn, uitrukken. Wee de mens die hen op dat ogenblik de weg wil versperren! Zijn leven is dan niet meer waard dan een korreltje zand dat te midden van de oneindige oceaan door de vloed wordt meegesleurd.

Mussongolo stopte, wees naar de grond en zei:

— Het is hier dat de oude mannetjesolifant iedere avond trompette.

Hij komt langs die kant, en keert langs dezelfde weg naar het woud terug. Misschien vinden wij een eind verder wel een plas water of een rivier.

Larson bekeek de veearts met vragende blik.

— Inderdaad, antwoordde deze laatste, op minder dan 3 km van hier liggen de moerassen van de M'Zhabisesi. Ze zijn verraderlijk. Er zijn plekken met slijk, en andere met drijfzand. Nochtans vindt men er ook kleine vijvers, absoluut ongevaarlijk, waar de dieren komen drinken.

Larson nam zijn karabijn van de schouder, trok de veiligheidsknip weg, en drukte de eerste kogel in de loop.

— Kom, we gaan!

Nauwelijks hadden ze een tiental meter gelopen, of Mussongolo bleef opnieuw staan. Hij keek bezorgd, en er verschenen diepe rimpels in zijn voorhoofd, wat zijn verwondering verraadde. Per Larson gaf Langle een teken zich stil te houden, en niet te spreken. Hij kende zijn kapita, en wist dat deze hen zou vertellen wat er aan de hand was, zodra hij zeker was van zijn zaak.

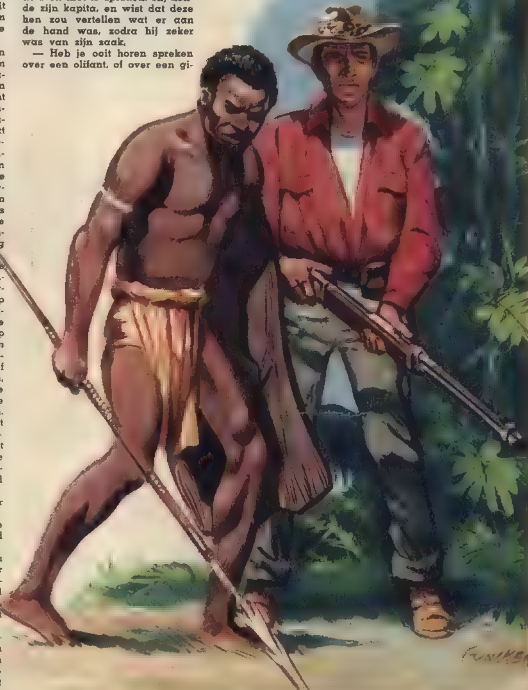
— Heb je ooit horen spreken over een olifant, of over een giraffe die niet loopt zoals de anderen?

Per Larson had lust om te glimlachen. Dat was toch immers al te gek! Maar de veearts nam zijn kin tussen duim en wijsvinger en antwoordde:

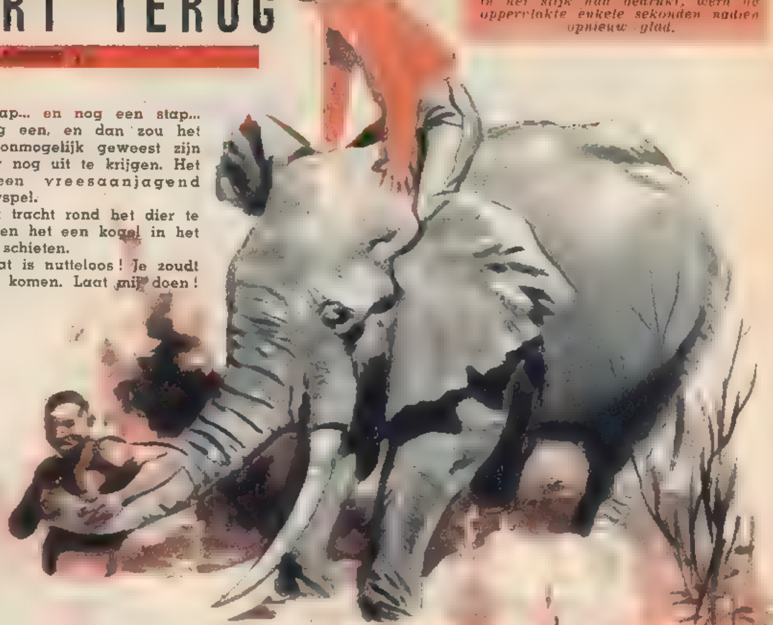
— Wat bedoel je daarmee?

— Mtu myama haendi mbiri! Dat dier is niet gelijk de anderen van zijn ras. Het is geen telganger! (1)

(Zie vervolg blz. 14)

SALAM KEERT TERUG

Heel langzaam week Salam achteruit. Daar waar hij zijn zware poten in het slijk had gedrukt, werd de oppervlakte enkele sekonden nadien opnieuw glad.

IK heb een geval gehad van een olifant die twee poten van eenzelfde kant tegelijkertijd vooruit zette. Hij heette Salam. Ik hield veel van hem omwille van die eigenaardigheid, en ook om zijn intelligentie, die meer dan middelmatig was. Hij verdween jaren geleden en niemand wist mij te zeggen waarom en hoe. Ik heb er steeds zijn kornak van verdacht het dier te mishandelen. Hij had trouwens al een oog uitgeslagen van de olifant. Dat was per ongeluk gebeurd, zo zei hij me, maar daaraan heb ik steeds getwijfeld...

Mussongolo en Per Larson bekeken elkaar glimlachend, maar zeiden niets. Zij wisten nu waaraan zich te houden. Ze stapten verder, en toen ze nog op enkele minuten van de moerassen waren, liepen ze op eenzelfde lijn naast elkaar, maar ze zorgden er voor dat er tussen hen onderling een afstand van een honderdvijftigtal meter bleef. Ze gingen heel langzaam, zonder gerucht te maken, en zochten aandachtig de brousse af. Eensklaps hoorden zij rechts, langs de kant van Langle, een luid trompetten. Met kloppend hart bleven zij staan, en zij verwachtten er zich aan, ieder ogenblik oog in oog te staan met de grote olifant. Het geluid van de krakende takken verwijderde zich. De olifant kwam dus niet op hen toe... Ze besloten hem te achtervolgen.

Plotseling weerklonk er over de brousse een wanhopige kreet. Het was de stem van Mussongolo, maar dan een stem die niets menselijks meer had. Larson en de veearts liepen in zijn richting. Ze kwamen uit op een kleine open plek, en wat zij daar zagen deed hun haren te berge rijzen. Het geweer van Mussongolo was gebroken en hij week stap voor stap achteruit, de slurf van de olifant op zijn borst gedrukt. De arme kapita was reeds tot aan de enkels in het slijk gezonken. Nog een stap... en nog een stap... en nog een, en dan zou het reeds onmogelijk geweest zijn hem er nog uit te krijgen. Het was een vreesaanjagend schouwspel.

— Ik tracht rond het dier te lopen, en het een kogel in het oog te schieten.

— Dat is nutteloos! Je zoudt te laat komen. Laat mij doen!

En zonder een antwoord af te wachten, trad de veearts op de olifant toe en riep:

— Salam!

Zeer verrast de enige stem die hem ooit zacht had toegesproken weer te vinden, en zijn naam na zoveel jaren opnieuw te horen, aarzelde de olifant. Hij keerde zich om, bekeek de veearts met woedende blik, de tromp dreigend opgeheven.

Larson schouderde zijn geweer en mikte zorgvuldig.

— Schiet niet!

Dit werd op rustige en besliste toon gezegd. Langle stond nu vlak bij de dreigende slurf, die hem ieder ogenblik kon verpletteren als een lucifertje.

— Inula! (2)

De grote, machtige, zware slurf zakte langzaam, sloeg zich rond het lichaam van de veearts, tilde hem op en zette hem behoedzaam op zijn rug neer.

— Enda! (3)

Even nog aarzelde de olifant, en het was met tegenzin dat hij een stap deed in de richting van Mussongolo.

— Kamata! (4)

Mussongolo voelde hoe hij uit de aarde die hem opzoog werd gerukt, en een ogenblik later zat hij reeds achter Langle.

Heel langzaam week Salam achteruit. Daar waar hij zijn zware poten in het slijk had gedrukt, werd de oppervlakte enkele sekonden nadien opnieuw glad. Zijn spieren spanden zich, en het was duidelijk dat hij zich moest inspannen om zichzelf en de twee mensen uit het drijfzand te redden. Enkele minuten later waren Larson en zijn vrienden weer bij elkaar.

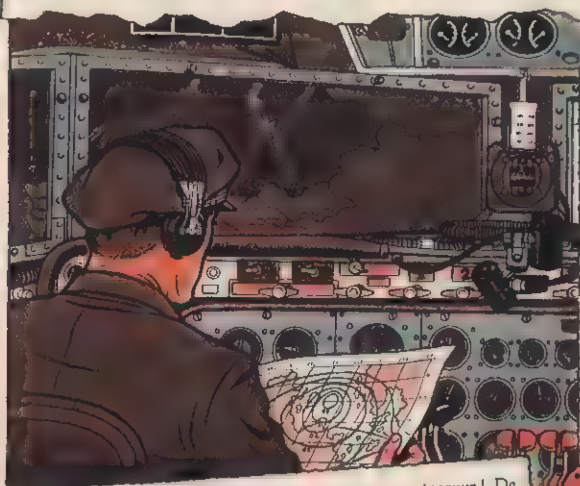
— En wat doen we met?...

Het was net alsof Salam begrepen had dat die vraag zijn vrijheid betrof, want hij naderde. Onverschillig stapte hij voorbij de jagers, zijn één oog staarde onafgebroken naar Langle en in de blik van die olifant lag er een grote weemoed. Dan keerde hij zich om en verdween in het woud. Wij deden niets om hem dat te beletten.

(1) Dier dat gelijktijdig zijn beide linkerpoten, daarna zijn beide rechterpoten verzet.
(2) Optillen!
(3) Vooruit!
(4) Neem!

DE SLAVEN VAN DE TIJD

"en ziehier het weerbericht..."

1. ...geldig tot morgenvroeg, negen uur... » Mjinheer X draait aan de knop van zijn radiotoestel. « Waarom naar het weërbericht luisteren ? vraagt hij zich af. « Ze » vergissen zich toch voortdurend ! » Opgepast ! Wij mogen niet voortvarend zijn ! De meteorologen vergissen zich natuurlijk wel eens, dat is onweerlegbaar. Maar wie begaat er geen vergissing ? En een voorspelling is toch nooit iets waar men zéker van is, waar of niet ? Wanneer een boer vroeger wilde weten welk weer het zou worden, raadpleegde hij zijn almanach, en deze voorspelde hem regen of zonneschijn... een jaar op voorhand ! Er is intussen toch wat veranderd ? De wetenschappelijke studie van de voortdurende wisseling van de atmosferische toestand maakt thans deel uit van onze moderne beschaving. Iedere dag tekenen de vliegeniers en de zeelieden hun kaarten aan de hand van de weerberichten. Dank zij de weerberichten weten de automobilisten hoe het gesteld is met het wegennet, en mevrouw X kan in haar kleerkast een lichte mantel kiezen, of een pelsmantel.

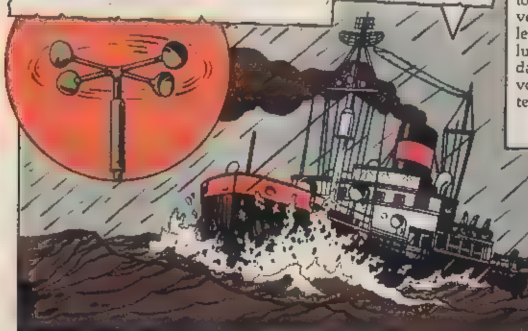
2. HET beroep van meteoroloog is alles behalve een sinecuur ! De meeste weerstations zijn opgericht op zeer hoge punten, zoals de Wilsonberg, de Mount Palomar, de Sonnblick (Oostenrijk), de Berjamel (Chili-Argentinië). De mensen die daar werken, moeten soms temperaturen trotseren die tot 40° onder nul gaan.

3. WELKE zijn de voornaamste instrumenten waar ze zich van bedienen ? Eerst dient de anemometer vermeld, waarmee de snelheid van de wind wordt opgetekend. De hygrometer wijst de vochtigheid van de lucht aan, en de pluviometer licht ons in over de dagelijkse regenneerslag. Je kent naturlijk wel de termometer en de barometer, waarmee men de temperatuur en de luchtdruk meet. Op zee bevinden er zich een hele reeks schepen, bemand met weerkundigen. Die boten moeten heel wat stormen trotseren.

4. MET de normale meteorologische waarnemingen stelt men een weerkaart op. De specialisten vermelden de richting en de kracht van de luchtstromingen, wijzen de plaatsen van de wolkenbanken aan, de depressiezones, zones van lage luchtdruk, de anticyclonen (hoge luchtdrukzones die mooi weer brengen). Er bestaan twee soorten weerkaarten : de eerste worden opgesteld met vaststaande instrumenten en de andere aan de hand van luchtobservaties. In dit laatste geval bevinden de instrumenten zich aan boord van peilingsballons. Deze ballons gaven de jongste tijd aanleiding tot allerlei hallucinaties, want meer dan eens werden ze voor vliegende schotels aanzien !

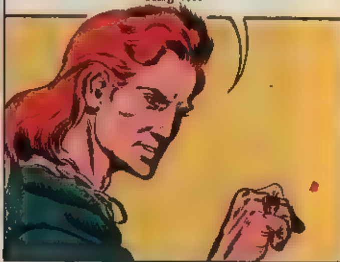
R. LELOUP

De erfenis

Het scheelde geen haar of Harald werd

van Sigurd

Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

door een handlanger van Ogir neergeveld...

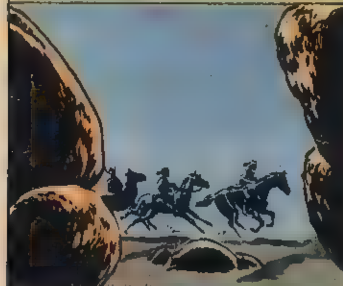

Het monster van de WAMBUTIS

EEN ROMAN VAN
MICHEL PHILIPPE

GEÏLLUSTREERD door REF

Onder leiding van Jim Lewis kwam de safari tot in de verboden vallei waar een geheimzinnig dier huist. Claire Duval, die zich bij de karavaan aansloot, hoopt in deze vallei haar man terug te vinden

OOG IN OOG MET HET MONSTER

VAN op het ogenblik dat de safari in de verboden vallei was aangekomen, had Claire Duval gesmeekt haar man op te sporen.

Jim had er haar echter kunnen van overtuigen dat zulks niet mogelijk was. De vallei was zeer uitgestrekt, de opzoekingen zouden lang duren en zeer vermoeiend zijn. Geen enkel lid van de karavaan was nog in staat een lange dagmarsj te ondernemen. Het eerste wat zij doen moesten was rusten en weer op kracht komen.

Claire gaf toe dat Jim gelijk had.

Zij was dus akkoord om de opzoekingen uit te stellen tot zijzelf opgeknapt was. Intussen zouden Jim en Howard hun best doen om de lau gevangen te nemen.

De wacht in de takken van de baobab stelde het geduld van de twee mannen op een zware proef. Zij wachtten een nacht, toen een tweede en nog een derde tevergeefs. Zij hadden zich uitgestrekt op een brede tak en waagden het nauwelijks zich te bewegen of van positie te veranderen.

Onder hen trilde de jungle van geheimzinnig leven. In de duisternis speelden zich duizenden drama's af. Het diepe rumoer dat opsteeg, was als de ademhaling van het woud zelf.

Jim en Howard keken hun ogen uit en trachtten de duisternis te doorboren. In de rimpeloze watervlak van de rivier weerspiegelde de bleke maan.

Soms schrokken de jagers eensklaps op. Ze hoorden het gekraak van takken, het geschuifel van blaren, maar telkens was het een loos alarm.

Nu eens dook er een antiloop op, dan een buffel of een luipaard. De tweede nacht zagen zij zelfs een oude, eenzame olifant die voorzichtig uit het woud kwam. Log stond zijn hoge, zware gestalte afgetekend tegen de donkere hemel, terwijl hij gulzig het water dronk en zich baadde in de rivier.

Howards geduld was uitgeput. De vierde avond volgde hij Jim met tegenzin en nochtans was het die nacht dat er iets gebeurde...

★

HET was middernacht. Howard, gehurkt in een vork van de baobab wijzigde zijn onkomfortabele positie eens te meer. Beneden hem lag Jim.

Hij vormde als het ware één geheel met de dikke tak waarop hij uitgestrekt lag en, zoals iedere nacht, stegen ook nu de verwarde geluiden van de jungle tot hen op. Een reusachtige maneschijf gleed majestatisch op een zee van sterren en in het zilveren licht geleek de arm van de rivier op een grote vlek kwik. Grote vledermuizen kliefden met zware donzen vleugelslag de vochtige lucht. En plotseling steeg er uit het diepste van de nacht een lang gehuil op. Het was een hees en wild gehuil, dat het bloed in de aderen deed verstijven. Howard raadde meer dan hij eigenlijk zag en Jim schrok op.

— Een leeuw? vroeg Howard zacht.

Jim keek op, schudde ontkennend het hoofd en lei de vinger op de lippen. Een rilling liep Howard over de rug. Hij luisterde aandachtig, maar het bloed dat in zijn slapen klopte vulde zijn oren. En voor de tweede keer weerklonk het gehuil. Vlakbij was het nu. Een diepe, drukkende stilte daalde over de jungle neer, alsof al de dieren de adem inhielden...

Takken kraakten, het groen werd brutaal terzijde geschoven, het dier dat naderde moest reusachtig groot zijn. Opnieuw verbrak de wilde kreet de stilte van de nacht en bijna op hetzelfde ogenblik ontwaarden Jim en Howard de ogen van het dier.

VOOR DE TWEEDE KEER WEER ZOUDEN JIM EN HOWARD HE

Het waren twee ogen met een rode schijn en fosforescent. Zij knipperden nu en dan, waarschijnlijk wanneer het dier zich bukte of het hoofd omkeerde...

Met toegeknepen keel staarden de twee mannen in de duisternis. Heel vaag onderscheidden zij tussen de struiken een lichte pels. Eensklaps scheerde een soort van meteoor door de lucht. Met een soepele en machtige sprong wipte het dier tot in het midden van de open plek. De maan wierp nu zilveren vlekken op de sneeuwwitte pels. Het dier bleef roerloos staan aan de oever van de rivier en Howard en Jim konden het monster, wiens naam de negers van honderden kilometers in de ronde deed beven, aandachtig opnemen.

Het was een dier dat geleek op de leeuw, maar dan groter, machtiger.

Het had bijna geen manen en zijn poten waren gewapend met reusachtige klauwen. Wat echter vooral opviel was de reusachtige muil, met de vreselijke slagtanden, die uit de muil puilden als grote, scherpe dolken. Die tanden waren gemaakt om te verscheuren en te verpletteren. Met de dikke, krachtige spieren, die soepel speelden onder de witte blinkende pels, vormden zij een machtige, goed gesmeerde mechaniek.

Heel de verschijning van de lau gaf de indruk van brutale kracht en soepelheid. De lau dronk en klapte daarbij met de tong. Toen hief hij de muil, waarop het schuim stond, op, geeuwde, rekte zich uit en bewerkte de grond woedend met zijn reusachtige klauwen. Het was een vreesaanjagend schouwspel. Howard beefde. Het dier rolde zich in het stof, stond dan op, sloeg met zijn staart tegen de flanken en verwijderde zich nonchalant.

Jim en Howard zagen hoe het te midden van het struikgewas verdween.

Vele minuten verliepen en het was Jim

die zich eerst uit zijn observatiepost naar beneden liet glijden. Howard kwam ook uit de boom.

— Verdraaid lelijk beest, he! zei Howard. Tot welke soort kan het behoren?

— Ik ben er bijna zeker van dat wij hier een beest zagen dat enkele duizenden jaren oud is.

De journalist bekeek zijn vriend verbaasd en ongelovig, maar Jim gekscheerde niet.

— Dit onbekend roofdier is een rechtstreekse en niet geëvolueerde afstammeling van een soort die leefde in het voorhistorisch tijdvak, misschien de verre voorvader van de leeuw.

— Maar, Jim, dat is toch onmogelijk! Een voorhistorisch dier kon zich toch niet tot op onze dagen in stand houden? Neen hoor, dat kan niet!

— Denk dan maar eens even aan de schildpadden, aan de kamhagedissen, aan de reuze hagedissen van de Soenda eilanden, en sommige zeldzame fazanten van Belgisch Congo. Dat zijn autentieke voorhistorische dieren, die hun ras konden in stand houden tot op onze dagen. Sedert tien duizenden jaren veranderden zij niet meer en herinner jij je nog de coelacantus? Tot in het jaar 1939 meende toch iedereen dat deze vis van de aarde verdwenen was sedert 300.000 jaar. De vissers van Madagaskar en de Seychellen-eilanden halen hem nu en

KLONK HET GEHUIL. VLAKBIJ!
T MONSTER EINDELIJK ZIEN?

dan echter op. Thans is het bewezen dat hij niet uitgestorven is, maar zich die duizenden jaren lang kon handhaven zonder te evolueren, zonder te veranderen. Waarom zou dit niet hetzelfde kunnen zijn met het dier dat wij zoeven hebben gezien?

— Ja, maar hoe komt het dat het dier elders niet meer leeft en de enige exemplaren, of het enig exemplaar precies hier woont?

— Ik zie maar één reden en misschien is dat wel de juiste... Deze vallei heeft slechts één ingang, die langswaar wij doortrokken. De ingang wordt dan nog op vele plaatsen afgesloten door de rivier. Dat moet zo zijn sedert de nacht der tijden. Ten gevolge van een ramp bleven misschien enkele laus in deze vallei achter, zij konden er niet meer uit en het is hier dat zij in leven bleven. Ze werden niet afgeslacht omdat de inboorlingen van deze streek er een heilige schrik voor hebben.

— Dat klopt, maar... die witte pels, wat doe je daar mee?

— Het dier dat wij gezien hebben is misschien eenvoudigweg een albino. Dit zou trouwens meteen uitleggen waarom zijn ogen rood zijn...

— Ik denk dat de jacht ten einde is. Kijk, daar is de dageraad reeds...

— De dageraad?

Jim keek hoogstverbaasd en keerde zich in de richting door zijn vriend aangewezen. Hij onderdrukte een kreet en werd lijkbleek...

VOLGENDE WEEK :

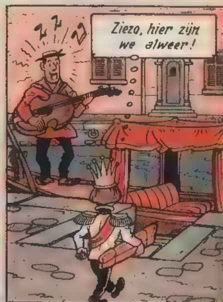
INGESLOTEN DOOR HET VUUR

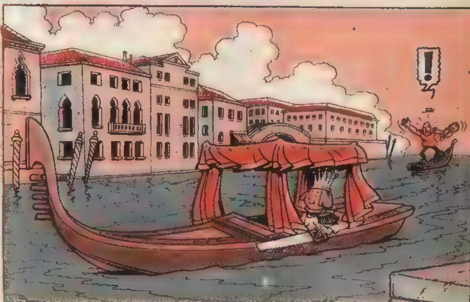
DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

KLAXON en de Jager

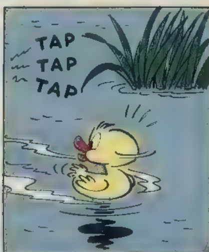
door R. MACHEROT

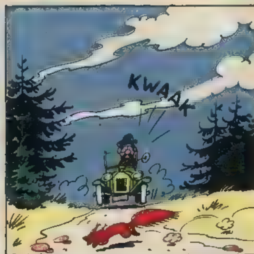

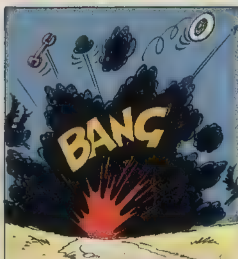

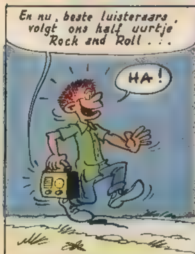

Verdorie! Ik heb me vergist. Het was mijn eend niet... Al één dynamietpatroon verloren..

Hier zal hij me zeker niet zoeken...
Ik zal je wel krijgen, vervloekte eend!

AAN DE ANDERE KANT VAN HET DENNEBOS...

En nu, beste luisteraars, volgt ons half uurtje Rock and Roll...
HA!

ZIM! BOEM! ZIM! KWAAK!

BANG

Ha! Wat een batterij-solo!

Ik heb me wéér vergist!... Het is geen eend, maar een aap!...

Dat is Klaxon!
KWAAK

Er is niets beters dan een trompetje en enkele plastic-eenden voor een goede eendenjacht!
KWAAK

BANG

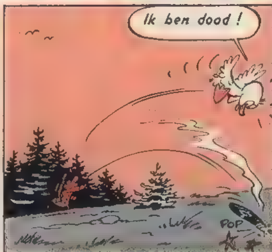

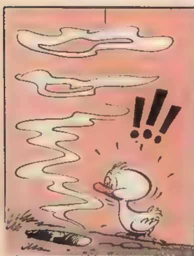

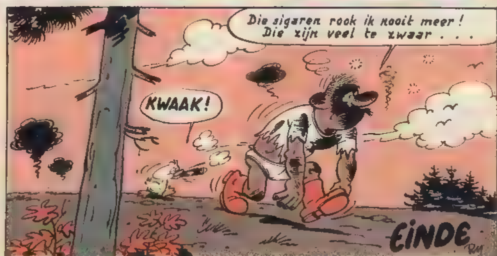

Volgende week : HET LOZE VISSERTJE

DE kijkers blijven rustig en komfortabel in hun wagen zitten. Ze kijken naar het scherm en beluisteren het dialoog door het luisterapparaat. Tussen twee auto's op het voorplan, zie je een paal waaraan de luisterapparaten gehecht zijn.

Ik neem m'n auto mee naar de bioscoop

DIE titel zal je wellicht doen opkijken, want wie bij ons per auto naar de bioskoop rijdt, moet eerst een parkeerplaats zoeken alvorens hij kan binnengaan. De automobilisten van de Verenigde Staten zijn er, althans op sommige plaatsen, beter aan toe.

Je wist het misschien reeds dat zij bioskopen hebben in open lucht waar men gewoonweg met de auto inrijdt. In Frankrijk werd thans de eerste bioskoop voor automobilisten geopend.

Openlucht-bioskopen waren er reeds, maar de nieuwe [illegible] er dan een van het Amerikaans genre. Men blijft in zijn wagen zitten terwijl men de film volgt.

DE DRIVE-IN

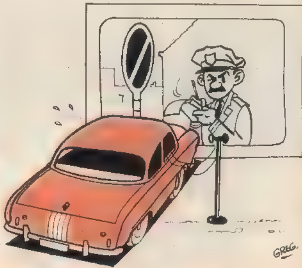
IN de Verenigde Staten zijn er op dit ogenblik 4.700 « drive-in movies » ofte « rijdt-binnen cinema's ». Dat zijn de bioskopen voor de automobilisten en waarschijnlijk kwamen zij tot stand door het feit dat de parkeerruimte beperkt is. Om zulk een bioskoop in te richten heeft men ten andere niet veel nodig. Een strook grond, die zo vlak mogelijk is volstaat. Daarbij komt dan vanzelfsprekend een groot scherm, waarop de film langs de achterkant wordt geprojekteerd. Op de grond trekt men, met behulp van lijnen, regelmatige vakken en ieder vak krijgt zijn nummer. De auto rijdt in het aangeduid vak met de neus naar het scherm gericht.

In ieder vak staat een paaltje en aan dit paaltje zijn de luistertoestellen gehecht. Wie het dialoog van de film wil volgen, moet zo'n luistertoestel op de oren plaatsen. Geen enkele luidspreker kan het geluid in open lucht verspreiden met hetzelfde effekt als in een bioskoopzaal en daarom heeft men het geprobeerd met een radiosysteem. Aan iedere paal hangen genoeg luistertoestellen opdat ieder inzittende van de wagen zijn eigen luisterapparaat zou hebben. Dit luisterapparaat is bovendien zo geraffineerd dat men naar keuze de originele versie of de vertaling kan beluisteren. Dit systeem zou waarschijnlijk veel bijval oogsten in twee- of meertalige landen, bv. in ons land of in Zwitserland.

TWEE DUIZEND AUTO'S

WELLICHT wordt de eerste bioskoop voor automobilisten in Europa weldra gevolgd door een hele reeks dergelijke inrichtingen. Voor de oorlog telden de Verenigde Staten slechts een honderdtal drive-in movies, maar hun aantal steeg de laatste vijftien jaar geleidelijk. Van 1945 tot 1948 steeg het cijfer van 100 tot 840. In 1952 waren er reeds 3.000 ! Men neemt aan, dat men er in 1960 niet minder dan 6.000 zal tellen. Sommige van deze bioskopen voor automobilisten hebben slechts een klein scherm en zijn eerder gering van afmeting, maar er zijn er ook reusachtige. Een drive-in van Colorado heeft slechts plaats voor veertig wagens, maar de drive-in van Franklin in Wisconsin kan twee duizend auto's herbergen.

De films voor deze bioskopen uitgekozen, zijn bijna altijd prenten die door heel de familie graag gezien worden. Het bordje « kinderen niet toegelaten » aan de ingang is onbekend. Op het programma staan meestal een tekenfilm, het filmjournaal en een boeiende avonturenfilm. Heel de familie kan dus samen naar deze films kijken en niet zelden ziet men dat de oudste kinderen vooraan bij hun ouders zitten, terwijl op de achterste zetel baby gerust slaapt. Inderdaad, dank zij het systeem van de individuele luisterapparaten, wordt er in deze bioskopen geen lawaai gemaakt !

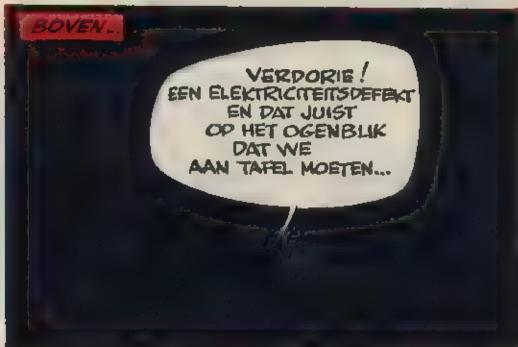
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

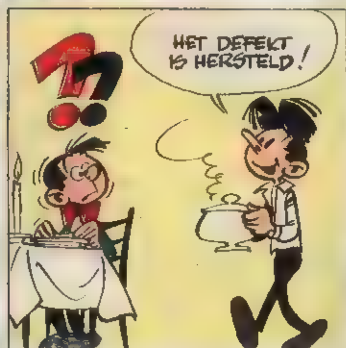

OPERATIE JUPITER

door A.WEINBERG

Dan, die aan de Canadese marinemaneuvers deelneemt, heeft een boot zien wegvaren, nadat men een pak in zee had geworpen...

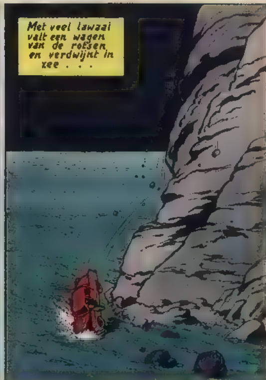

(Wordt voortgezet.)

HALLO, HIER LUC VARENNE !

DE SPORT GENEEST

MEN denkt meestal dat de sport alleen kan beoefend worden door mensen die kerngezond zijn en dat is normaal. En nochtans kunnen sommige zieken ook sport beoefenen en kan de sport hun kwaal, zo niet genezen, dan toch doen vergeten. Ik bedoel hier vooral zij die aangetast zijn door paraplegie, d.w.z. die aan beide armen resp. beide benen verlamd zijn.

Onze aandacht werd op hen gevestigd toen twee Belgen, door deze ziekte aangetast, zich tijdens de internationale spelen van Stoke Mandeville nabij Londen wisten te onderscheiden.

De mensen die aan beide benen of beide armen verlamd zijn kunnen moeilijk genezen. Deze verlamming wordt inderdaad meestal veroorzaakt door een kneuzing aan de wervelkolom, die dikwijls het gevolg is van een ongeval. Deze mensen moeten zich opnieuw leren aanpassen aan het gewone leven en hierin speelt de sport een grote rol. Dank zij de sport vergeten zij hun pijn en verbetert hun toestand. In het Brugmanhospitaal van Brussel bestaat er een afdeling die speciaal is ingericht om deze zieken te helpen.

★

IK geef hier een klein uittreksel van een artikel, geschreven door mijn vriend Jacques Lecocq in « Les Sports » : « Wij moeten de mensen, aangetast door paraplegie, er van overtuigen dat zij zich aan het normale leven kunnen aanpassen. Sport is voor hen niet alleen een tijdverdrijf, maar toont hen tevens dat zij nog kunnen deelnemen aan wedstrijden, dat zij zich kunnen perfektioneren en zelfs de vreugde van een overwinning smaken. In het Brugmanhospitaal spelen zij basketball, tafeltennis, ze schermen en sommigen kunnen zelfs zwemmen. »

★

OP het filmjournaal zag ik onze twee landgenoten, Van Puymbroeck en Janssens, met kleine rolstoelen het vliegtuig verlaten. Zij hadden verschillende overwinningen geboekt in het boogschieten tijdens de internationale spelen te Stoke.

Het is de Engelse geneesheer, Dr Gutman die het eerst op het idee kwam wedstrijden te organiseren voor mensen door verlamming aangetast. Dat was in 1948. Dit jaar behaalde de Belgische ploeg de beker gereserveerd voor de beste buitenlanders. Boogschieten over 50 yards werd gewonnen door Van Puymbroeck en Janssens. Wij hebben in onze ploeg zelfs twee dames, die eveneens flink zijn in het boogschieten.

Ik leerde het werk kennen en waarderen van de mensen die zich inspannen de verlamden te helpen. Voor diegenen die verpleegd worden in het Brugmanhospitaal wordt deze taak toevertrouwd aan dhr Verlinden, werktuigkundige. Na zijn werk houdt hij zich met zijn beschermelingen bezig en onderwijst hen in de sporttakken, die zij nog niet kennen. De vorderingen welke de verlamden maken zijn bewonderenswaardig. Op dit ogenblik worden er in het Brugmanhospitaal een vijftigtal verpleegd en vele anderen wachten op het ogenblik dat zij er kunnen opgenomen worden. Er is plaats te weinig en ook de financiële middelen ontbreken.

Ik heb jullie iets willen vertellen over de inspanningen die bij ons worden gedaan om mensen, die door verlamming zijn aangetast, te helpen, moed te geven en weer gezond te maken. Ik vind dat dit een zeer mooi werk is !

Neen, wij bevinden ons niet op een andere planeet. Dit gebouw is een miniatuurreconstructie van het Vredespaleis van Den Haag.

HET MOOISTE MAT

HOLLAND IN EEN NOTENSCHELP

JULLIE hebben reeds gehoord van Disneyland, het droomland dat Walt Disney heeft gebouwd voor kleine en grote kinderen. Het is een wonderstad, waarin men interplanetaire reizen kan ondernemen, het oerwoud exploreren, wilde dieren ontmoeten, enz... Maar Disneyland ligt in het verre Amerika !

Niet zo ver van hier, bevindt er zich een miniatuurstad, die in menig opzicht met Disneyland kan worden vergeleken.

Onze trouwe lezers, evenals zij die in de jongste tijd in de buurt van Den Haag waren, weten dat deze miniatuurstad Madurodam heet.

Wanneer je de grens van Madurodam overschrijdt (en deze grens is alleen maar een kassa waar men entreegeld moet betalen), kun je een kaart kopen van het Lilliputland, en dan volg je het plan. Je komt eerst terecht in Oud-Madurodam. Dat is het Holland uit het grijze verleden, het Holland van de grote zeevaarders, met zijn kleine houten huisjes langs kanalen met schilderachtige stenen bruggen. Wat verder ligt het hedendaagse Holland met zijn ultramoderne buildings. Al deze huizen zijn amper een tafel hoog en omringd door heerlijke, kleine tuintjes, niet groter dan een boerenzakdoek. Tussen deze moderne woningen lopen makadamstraten, die niet veel breder zijn dan een gewone stoep.

Van achter een prachtig paleis kijkt een reus je aan. Neen, het is geen reus. Het is maar een jongen van je ouderdom, die ook op bezoek is in Madurodam, en die net als jij de indruk heeft een reus te zijn in een Lilliputstad.

VIJF EN TWINTIG MAAL KLEINER DAN DE WERKELIJKHEID

DE kunstenaars die deze miniatuurstad hebben gebouwd, hebben geen vrije loop gelaten aan hun verbeelding, want de meeste huizen die zich te Madurodam bevinden, zijn getrouwe reproducties van gebouwen die elders in Nederland liggen. Zo zul je o.a. het Vredespaleis van Den Haag herkennen. Wie Holland goed kent, zal er eveneens de universiteit van Leiden terugvinden. Wanneer je dan weer wat verder wandelt, tref je er windmolens aan (niet veel groter dan een brievenbus) en een Hollandse kermis met paardjesmolens, die niet veel groter zijn dan draaitollen.

Het tot stand komen van Madurodam valt gedeeltelijk te danken aan de medewerking van verschillende grote firma's, wier handelsgebouwen zich ook in miniatuur in de Lilliputstad bevinden. Zo kun je er de Bijenkorf in weervinden, een grote Hollandse verzekeringsmaatschappij, de Haagse Courant, enz... Je treft er ook restaurants aan en herbergen met prachtige smeedijzeren uithangborden. En dit alles is vijf en twintig maal kleiner dan de werkelijkheid.

DE BESTE AUTOMOBILISTEN

IN Madurodam gebeuren er nooit ongelukken, en nochtans is het verkeer er zéér druk. Het wordt er geleid op wegen met dubbele verkeersbanen. Op iedere baan is er plaats voor meer dan een wagen. Vooral de autosnelweg is zeer interessant.

Kleine speelgoedwagens rijden er naast personenwagens, camions en tankwagens. En ze halen elkaar in ook! Men kan ze volgen tot ze verdwijnen in een tunnel. Wanneer je in deze tunnel kijkt, valt het je op, dat die met sodiumlampen wordt verlicht. Dit licht is oranjekleurig en wordt veel gebruikt in Nederland, waar oranje de nationale kleur is.

Ook de spoorwegen zijn prachtig georganiseerd te Madurodam.

Een autosnelweg snijdt Madurodam in twee. Er rijden talrijke wagens op de baan, en deze wagens worden voortbewogen door ondergrondse kabels. De auto's die rechts rijden kunnen de andere inhalen.

STUK SPEELGOED TER WERELD

DURODAM

De wagens zijn niet veel groter dan een schoen. Er zijn eveneens goed geslaagde schaalreproducties van Hollandse treinen. Stoomtreinen zijn er niet meer bij. Heel het net is er geëlektrificeerd. Er rijden ook trolleybussen, en heel het verkeer wordt geregeld door een onzichtbaar brein.

EEN PAKETBOOT AMPER ZO GROOT ALS EEN KANO

DE Hollandse luchtvaart heeft er een volledig uitgerust vliegveld gebouwd.

Vliegtuigen van verschillende firma's staan er klaar om te stijgen. De best geslaagde reconstructie van Madurodam is ongetwijfeld de haven met haar kranen, raffinaderijen, gastanks, spoorwegstations, kaaien en prachtige schepen waaronder de « Prinses Beatrix » en de « Willem Ruys ».

EEN STAD VAN WELDOENERS

JE bent misschien benieuwd om te weten wie de persoon is die het goede idee had Madurodam te bouwen? Wel, dat plan kwam van de familie Maduro. Een van hun zonen werd tijdens de jongste oorlog gedood. De jongen was niet eens afgestudeerd. Zijn ouders zorgden er voor dat de opbrengst van Madurodam ten goede komt aan de Hollandse studenten, die hun schoolgeld niet met eigen middelen kunnen betalen.

DE LICHTSTAD

WANNEER je Madurodam overdag bezoekt, is het reeds een echte verrassing, maar 's avonds wordt het een betovering, want dan gaan de lichten aan langs de straten, in de huizen, net zoals in de stad. De miniatuurwagens rijden er dan met volle lichten en de treinen schuiven er als fosforescente slangen door de avond.

Hier en daar bemerk je ook rode en groene lichten. Bij het vliegveld draait de radar langzaam rond en de « Willem Ruys » is van voor- tot achtersteven verlicht. Aan de ingang van de haven van Madurodam draait een vuurtoren.

Zijn lichtbundel is gesynchroniseerd met die van Scheveningen, waarvan het een miniatuurafbeelding is.

In Madurodam, de kleinste stad ter wereld, bevinden er zich ook talrijke moderne buildings. Links bemerk je een spoorwegtunnel en in het midden ligt het tramstation.

Dit is de « Willem Ruys », een paketboot van 21.000 ton, een van de mooiste verwezenlijkingen van de Hollandse Lilliputstad.

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

(Macrofotografie PONCK)

De spin zuigt een vlo op.

DE SPIN

DE spin zit in haar kunstig geweven net, waarop iedere morgen de dauwdruppels fonkelen als diamanten en wacht op het slachtoffer dat het toeval haar zal sturen. Ze wacht reeds een paar uren, maar ze heeft geduld. Ze kan ook wel een tijdlang vasten.

Kijk, daar vliegt een prooi in het net. De spin, die tot op dat ogenblik roerloos zat te wachten, springt op en snelt op haar prooi toe. Deze laatste is slechts gevangen in het net maar niet dood. De spin bijt toe en spuit haar slachtoffer een gif in dat onmiddellijk werkt. Het verlamt en doodt het slachtoffer. Het ontbijt van de spin is meteen klaar.

Het spijsverteringsstelsel van de spin kan alleen vloeistoffen verdragen. De prooi wordt gekauwd, met veel speeksel vermengd en dan opgezogen. Heeft de spin geen lust om te eten, dan windt ze haar prooi in een dicht weefsel en laat ze hangen voor de honger die komt.

Wist je, dat er spinnen zijn die zich « dood » houden wanneer de vijand te na komt en dat er zijn die, wanneer men hun poot vastpakt deze zelf afzetten en dan de vlucht nemen. De hooiwagen, de spin met het kleine lijf en de lange poten, die iedereen kent, gebruikt deze techniek.

Niet alle spinnen weven een net. De metselspin bv. graaft een horizontale gang die 65 cm lang en breed genoeg is om er zich makkelijk in te bewegen. De muren worden met een zijdeachtig weefsel behangen om het instorten te beletten en de toegang wordt afgesloten met een rond deksel, gemaakt uit aarde en weefsel. De metselspin gaat alleen 's nachts op rooftocht; ze houdt niet van de zon die haar slap en krachteloos maakt. De waterspin, die in het water leeft en ademt door longzakken, durft zelfs vissen te lijf. Zij springt vlak achter hun kop, bijt en het gif doet zijn werk. De vis moet het afleggen tegen de spin...

BADEN POWELL

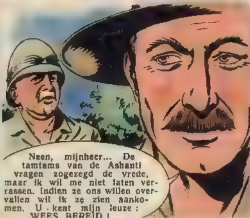
B-P. diende in verschillende landen en keert dan naar Afrika terug. Samen met sir Francis Scott leidt hij een expeditie tegen koning Prempeh. B-P. scheidt zich af van sir Francis om de verbinding met de troepen van de koning van Bekwai tot stand te brengen. Hij slaagt daarin en tracht zich nu opnieuw bij de troepen van Francis Scott te voegen...

Tekst van Alan Jason. Tekeningen van Norman

(Wordt voortgezet.)

JARI en de KAMPIOEN

door RAYMOND REDING

Jari sprong voor een auto om zijn vriend Michel te redden, die gevallen was...

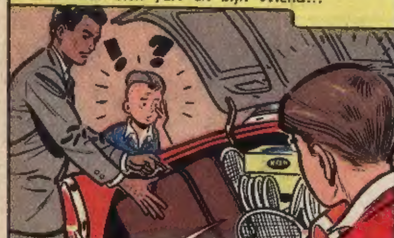

(Wordt voortgezet.)

ZONNESCHIJN EN REGEN

HET was een gekke zomer met meer regen dan zonneschijn. Deze jongens en meisjes lieten zich niet afschrikken door de regen en houden een regenscherm open terwijl ze met hun voeten in het nat plassen. « Seffens schijnt de zon toch weer » lachen zij en ze hebben gelijk ook.

VERLOREN VOORWERPEN

EEN man was naar de veiling geweest van voorwerpen die op de tram gevonden waren. Met stralend gezicht kwam hij thuis en triomfantelijk riep hij tot zijn vrouw :

— Katrien, nu heb ik een goele zaak gedaan. Ik weet dat jij altijd je regenscherm op de tram laat staan, en nu heb ik je er vier gekocht voor 150 frank !

— Dat is goed, man. En waar zijn die paraplu's ?

— Verdraaid nog toe, ik heb ze op de tram laten staan !

ZIJ VERLATEN ONS

DE vogeltrek is reeds begonnen. Vanuit het noorden, de Scandinavische landen en Rusland, vliegen de vogels naar het zuiden toe en dat heel vaak langs de kust. Op de schorren langs de zeekust vinden ze inderdaad een veilige pleisterplaat en hier kunnen ze ook hun buikje vol eten. Ze vliegen zelden hoger dan 500 meter en de snelheid waarmee ze vliegen bedraagt gemiddeld 40 tot 80 km per uur. In het najaar vliegen de vogels over het algemeen trager dan in de lente.

REMMEN MET RADAR

RADAR schijnt wel een ding te zijn dat voor alles goed is. Thans werden er autoremmen met radar uitgedacht. Dat zit zo : de remmen (van een auto natuurlijk) worden verbonden met een televisietoestel zonder scherm en een televisie-antenne. Het televisieapparaat en de antenne verkennen de omgeving en, is er een hindernis, dan worden de remmen in werking gebracht en de auto stopt. De radarremmen zouden in Amerika reeds in serie vervaardigd worden.

DE POS

BESTAAT HET L. N. M. ?

WEET je niet wat het L.N.M. is ? Nu, dat zullen we dan even verklaren. L.N.M. is een afkorting — we leven immers in de tijd van de afkortingen — en dan nog wel een afkorting die reeds een kwart eeuw in Schotland bestaat : Loch Ness Monster. Ja, dat fabelachtig dier dat zijn verblijfplaats zou hebben in de Schotse Hooglanden. L.N.M. heeft die Hooglanden trouwens in de wereld bekend gemaakt want, het monster is er in geslaagd een belangrijke trekpleister te worden voor het vreemdelingenverkeer. Steeds weer wordt de vraag gesteld : bestaat dat monster of bestaat het niet ? En, er zijn waarachtig mensen die op deze vraag een ernstig antwoord willen vinden. Ze zijn het monster nu gaan opsporen met dwergonderzeeërs en onderwatertelevisie. Stel je dat voor ! Het L.N.M. is echter sluw, het toont zich niet wanneer ernstige mensen met moderne tuigen het willen vangen. Het komt pas te voorschijn als de Schotse Hooglanden weer rustig worden, de herfstnevel over het water hangt en er aan de oever nog slechts een oude Schotse visser staat, die werkelijk in het L.N.M. gelooft.

3.000 FONOPLATEN

TE Frankfort, in Duitsland, werd de draagbare « electrofoon » op de markt gebracht. Men kan er 3.000 fonoplaten mee afdraaien vooraleer de batterij op is. Men steekt de plaat in het toestel dat er uitzien als een elegant, klein koffertje en ze komt er, nadat ze is afgedraaid automatisch weer uit.

BETER LAAT DAN NOOIT

DE scheepswerven van Clydeholm, nabij Glasgow, hebben aangekondigd dat er geen hoop meer bestaat nog overlevenden te vinden van de 211 passagiers van de Engelse paketboot « Waratah ». De verzekeringsmaatschappijen werden uitgenodigd de schadevergoeding aan de families van de slachtoffers uit te betalen.

Nu, beter laat dan nooit, want de « Waratah » verdween in juli 1909 !

VOLMAAKT VERLEDEN TIJD

ER was een tijd dat de Rode Zee de meest visrijke zee ter wereld was. De geografen zeggen dat dit echter tot het verleden behoort. Er is niet genoeg zuurstof meer in de Rode Zee en de vissen kunnen er niet meer in leven. Op sommige plaatsen telt men 15 dode vissen per vierkante meter. In het totaal stierven miljoenen vissen bij gebrek aan zuurstof.

STATISTIEK

VOLGENS de jongste statistiek houden de burgers van de U.S.A. 30 miljoen katten, 28 miljoen honden, zowat 100 miljoen kanarievogels en evenveel papegaaien. Wat een dierentuin, hé !

DIT is een kiekje uit West-Berlijn. Kinderen kijken hun ogen uit op het mooi poppenteater. Seffens begint de vertoning en komt er leven in de poppen die ze thans van dichtbij kunnen bewonderen, ze zullen dan meeleven met Sneeuwwitje, boos zijn op de lelijke heks en lachen om de grappen van Jan Klaas.

HET GEHEIM VAN DE ETRUSKISCHE TAAL

EEN Italiaans archeoloog ontdekte de plaats waar zich eens de oude Etruskische stad Vulci uitstrekte. Vulci is de hoofdstad van de twaalf steden die eenmaal de Etruskische staat uitmaakten en ze lag op 120 km ten noorden van Rome. Er werden opgravingen verricht en men vond kleine godenbeelden en, wat belangrijker is, een tafeltje met een tweetalig inschrift, nl. in het Latijn en het Etruskisch. De taal van de Etrusken kon totnogtoe niet worden ontcijfert en bleef ook voor de geleerdste bollen een geheim. Men hoopt nu dat dit tafeltje de sleutel zal geven om het groot geheim te ontraadselen.

HEET OF KOUD

TE Boston, in de Verenigde Staten, is er een zeer speciaal gebouw. In dit gebouw kunnen de geleerden nl. hitte of koude verwekken door een eenvoudige druk op de knop. Zij kunnen er een koude van 50 tot 70° doen heersen en het zelfs doen sneeuwen. Dit gebouw werd opgericht om het uithoudingsvermogen van de soldaten en hun equipement te testen. De soldaten kunnen hier gedurende uren op rollende tapijten marsjeren en zich voeden met de waren die aan dezelfde natuurschommelingen als zijzelf blootgesteld zijn. De zeer ingewikkelde toestellen geven de ingenieurs allerlei belangrijke inlichtingen over het weerstandsvermogen van de man en zijn kleren. Naar het schijnt vinden de soldaten dit alles hopeloos vervelend...

Tiljon

WEG MET DE DIKKE BUIKEN

MAARSCHALK Jockow is niet tevreden omdat de Russische soldaten naar zijn mening te dik zijn. « Hun dikke buik is een handicap. De moderne oorlog eist lenigheid en snelheid ! » aldus de maarschalk, die zelf, naar wij vernemen, 108 kg weegt. Een pluimpje dus.

Verzeker je hond

SEDERT enkele tijd bestaan er in New York assuranties die maanden en negen jaar verzekeren. Het is misschien niet nodig het leven van honden tussen zes te vertellen dat het niet de honden zijn die het kontrakt ondertekenen...

ALS JE MAAR GEDULD HEBT !

EEN Italiaan van Turijn kocht in het begin van dit jaar een biljetje van de loterij. Toen hij thuiskwam hoorde hij de telefoon rinkelen en haastte zich de hoorn af te haken. De man aan het andere eind van de draad verveelde hem hartsgrondig en om zijn tijd niet te verliezen nam hij zijn biljetje, noteerde het nummer, lei het lotje op het geopend telefoonboek, haakte in en gooide ook het telefoonboek dicht. De volgende dag kwam er een P.T.T.-bediende die hem het nieuw telefoonboek aanbood en het oude meenam. Toen kwam de dag van de trekking. Onze Italiaan bekeek de lijst van winnaars, vergeleek ieder nummer met datgene door hem genoteerd en zag dat hij het groot lot heeft gewonnen. Maar... zijn biljetje was verdwenen. Toen herinnerde hij zich dat hij het in het oud telefoonboek had gestopt. Hij liep naar de regie van de telefoon, legde zijn geval uit en kreeg de toelating al de telefoonboeken van het jaar 1956 te doorsnuffelen.

Volgens de laatste berichten zoekt hij nog... hij heeft er nog 17.500 te doorsnuisteren !

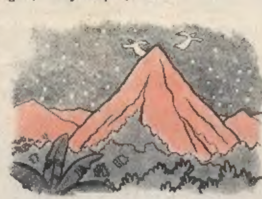

DE BRITSE FISKUS

ONLANGS stierf baron James Rothschild en liet een fortuin na dat geschat wordt op 1 miljard ,500 miljoen frank. De Engelse fiskus zou 1 miljard hebben geeist, dus blijft er nog 500 miljoen voor de weduwe. Bij de dood van deze laatste zal de fiskus nog 320 miljoen eisen. Een beetje gulzig is die fiskus wel !

EEN OFFERANDE VOOR DE GEESTEN

DE Kinalabuberg, te Borneo, wordt beschouwd als de schuilplaats van de zielen van de doden en daarom mochten de toeristen er niet op. Thans is het hen toegestaan naar de kruin te klimmen, maar ze moeten aan de voet van de berg zes kippen offeren om de geesten van de doden gerust te stellen. Dit offer behaagt misschien de geesten van de doden, maar beschermt de alpinisten niet tegen ratten, slangen, muggen, valpartijen, enz...

KUNSTMATIGE ZEE

IN de U.S.S.R. werd achter de stuwdam van Kakhovka een kunstmatige zee gegraven. Ze is 230 km lang, 25 km breed en weldra zullen er 30.000 miljoen vissen ingezet worden. Vissers, neemt jullie hengelroede !

ANTWOORD OP DE TEST

BEN JE BRUTAAL ?

10 JA : Je vergist je wanneer je meent dat je houding interessant is. Ze misstaat, dat is alles.

VAN 7 TOT 9 JA: Jij hebt een goede opvoeding gekregen en nochtans stel je je aan als een brutaaltje. Waarom gedraag je je eigenlijk als een ongelikte beer ?

VAN 4 TOT 6 JA : Jij bent slechts beleefd en welgemanierd als je er zin in hebt.

VAN 1 TOT 3 JA : Jij bent nu en dan wel eens humeurig, maar gewoonlijk duurt het niet lang.

0 JA : Jij krijgt de eerste prijs van wellevendheid. Bravo !

Het wonderkind

MIJN zoon is een wonderkind, zei de trotse vader tot een bezoeker. Hij spreekt nu reeds vloeiend : Frans, Duits, Engels, Italiaans...

— Mooi ! En spreekt hij ook Esperanto ?

— Nou en of ! Zo goed als een inboorling !

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 3.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

De « Ramona » werd door de bemanning verlaten, wat niet wil zeggen dat alles er stil en rustig is...

(Wordt voortgezet.)